

DIRECTOR
Dr. AUGUSTIN POPA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:

Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
invoială

Unirea

REDACTOR:
Prof. DUMITRU NEDA

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

Foale bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

„Senzaționala răpire...“

Un simplu fapt divers. Mai mult comic decât tragic. Merită totuși să-l însemnăm la loc de frunte. Prea e caracteristic pentru starea de spirit din tabăra bătăușe a ortodoxiei noastre, căreia ura împotriva catolicismului îi întunecă judecata sănătoasă. Și o face de râs.

Știe lumea și fara întreagă cea mai nouă crimă papistăsească. Au trimbițat-o doar „Renașterea” și „Telegraful”. — A umflat-o, în deosebi, „Universul”. I-a dat proporții de film american și puțin a lipsit până la... detronarea Papei dela Roma pentru așa nelegiuire. — E vorba, știți, de cazul cu adevărat „extraordinar” al preotului romano-catolic Francisc Sigmond, „doctor în teologie”, care din pură convingere științifică a îmbrățișat legea ortodoxă. Atâta i-a trebuit însă. Papistășii l-au prins, l-au urcat în automobil, l-au dus într-o mănăstire, de unde abia a scăpat cu viață, ca să-i poată raporta într'un suflet Consistorului ortodox din Cluj toată această nemaipomenită „barbarie medievală” a papistașilor, cari se vădesc și în felul acesta dușmani neîmpăcați ai... României.

Era clar dela prima privire; aiureli de cinematograf! — Desmințirea a și venit prompt. Acuma sosește „Farul Nou” (15 Dec.) cu lămuriri. Din ele se vede că Msgr. Robu și Anton Gabor dela Iași dintru început l-au bănuț pe „răpitul” drept ceea ce era, adică un simplu excoct! În schimb înaltele obraze pravoslavnice, prea dornice de a prinde în laț un „preot catolic”, s'au cam fript. — O nouă contribuție la biografia mucenicului dominant ne trimite un colaborator al nostru, care l-a cunoscut în persoană pe nemuritorul convertit. Iată ce ne scrie:

„Francisc Sigmond, preotul romano-catolic, despre care s'a scris, că a trecut la ortodoxie și din cauza aceasta ar fi fost răpit de doi preoți romano-catolici misionari și dus în Polonia, în zilele de 22—25 Noemvrie 1935 a fost în Berivooii mici și mari (județul Făgăraș). În Berivooii mici a înmormântat pe Naftanailă Fratu, localtă cu preotul ort. Vasile Răduț. În 24 Noemvrie a slujit s. Liturgie cu același preot în Berivooii mari. — Numitul în anii trecuți a fost servitor la pâr. Ghedeon Socol din Berivooii mari, apoi la Mănăstirea franciscană din Făgăraș și în urmă la Samoilă Oprea din Ileni. După aceea a fost înrolat în armată, de unde a dezertat și s'a refugiat în Ileni, unde a fost prins și dus iarăși în armată. Ca servitor era cunoscut sub numele de „Feriș”, prescurtat din Ferent. — Cum a ajuns preot ortodox e un mister. Organele competente să cerceteze.”

Inspectoratul general din Cluj a cercetat și a aflat că: „Francisc Sigmond se folosea de haina de preot ortodox, numai spre a se strecura în preajma reprezentanților bisericii ortodoxe române, spre a-i excocta, fie spre a-i fura. Este urmărit de mai mulți polițiști din țară pentru furturi și escrocherii și a suferit o condamnare de 8 luni pentru furt”. — Rămâne clar și neîndoios: d. Matei și ceata sa de muschetari dominanți au dat țării din nou ceva... „omeric”. O adevărată binefacere în aceste vremuri încruntate și necăjite. Să le fim recunoscători!

Cu „Universul” însă se schimbă treaba. Quod licet bărbatului Doamnei Sanda și cuvioșilor dela „Telegraful”, nu-și poate permite un mare ziar românesc. Cei dinții au drept să auzese oricând iarna și vara. „Universul” însă far cădea să fie serios. Să nu capete fierbințeli „omnivoriste” și „telegrafiste”. Și încă pe la Orăciun! — Să sperăm că se va cuminti din a-

Idee fericit inspirată

Problemă care nu trebuie uitată — Avem nevoie de un cotidian al nostru — Ce-i de făcut pentru realizarea ideii

de pr. Ioan Ploscaru

La toate congresele Agru-lui, în ședințele comitetului de presă s'a discutat înființarea mult așteptatului cotidian catolic. În concret nu știu la ce rezultat s'a ajuns. Dar cred că totdeauna s'a sfârșit prin a se expune dorul nestins după o presă creștină. Care însă rămâne și după aceea tot numai un dor neîmplinit.

Totuși sunt unii optimiști care stăruesc pentru înființarea grabnică a ziarului, date fiind marile lipsuri și dese atacuri la care suntem expuși, fără să putem riposta cum se cuvine. Alții mai sceptici argumentează contrar, susținând că pentru exigențele noastre de ziaristică sunt suficiente actualele organe de presă, care și așa-s aproape falimentare și nu-i nevoie să ne expunem cu o nouă gazetă la un nou faliment. — Au dreptate și unii și alții.

Primii au dreptate fiindcă astăzi nimeni nu contestă covârșitoarea importanță și rolul social creator de opinii creștine a unui demn cotidian catolic, a cărui lipsă se simte progresiv. Și într'adevăr, poate niciodată un ziar n'ar avea o mai oportună apariție ca acum, cu menirea să mai tempereze extremele politice și sociale. Am aflat mulți credincioși de-ai noștri enunțând ca o axlomă că „socialismul e just”, comunismul e singurul act de dreptate socială” etc. Asta, deocamdată, așa în teorie. Dar dela teorie până la praxă nu-l departe. Oficial apoi știm că se propune ca statului să aparțină copilul. Și se ventilează și ceeaaltă extremă: că Evreii trebuie stârpiți cu foc și fier. Ba am aflat și aderenți de-ai necreștineștilor principi de eugenie și de rasă. Iar pentru Biserică e indiferent; fie ele de stânga, fie de dreapta, extremele sociale-s egal de amenințătoare. Nu absolutismul Cesarilor, — dela Nero până la ultimul împărat romano-german, — a prigonit biserică? Ori astăzi, nu-l deopotrivă persecutată de Rusia ultra-democrată și internațională și de Germania rasistă?

La noi deocamdată nu sunt excese, dar nu însemnează că nu vor fi mâine, după eventualul războiu ce amenință. Aici revine întreg rostul unui cotidian creștin care să creleze opinii sănătoase și să promoveze ideile creștine. De aceea au dreptate cei ce urgentează

ceastă pățanie și nu se mai lăsa „răpit” de sectarismul în care inoată de câteva vreme. Riscă să rămână de râs pe toată linia.

Și mai riscă și alte consecințe. Fiindcă noi nu vom putea privi nepăsători până în capăt duhul de neînțeleasă dușmănie pe care ni-l arată tot mereu, călcând în picioare și adevărul și interesele țării. Vom fi nu numai în drept să ne apărăm, ci chiar datorii. Așa cum vom putea!

înființarea lui. Căci, cum zicea deunăzi la Epinal în congresul gen. al catolicilor asalcenti, ep. Ruch de Strassbourg, presa cotidiană e mai de însemnătate ca școala, pentru că ea formează opinia publică; ea e școala adulților. Dovada a făcut-o cu pilda catolicilor din Alsacia, pe cari nu cutează nime să-l jignească, pentru că au o armată de ziare cari ating tiraje de 40—50.000 exemplare. Ba și de 60.000. În schimb catolicii din Franța propriu zisă sunt expuși la toate vexațiunile pentru că nici azi nu au o presă zilnică destul de solidă. Și a continuat înaltul ierarh: „Când o fi să îmbătrinesc și să mai am numai o fărîmă de energie, acea fărîmă voi folosi-o ca să colind în lung și lat Franța întreagă și să vestesc cu glas înalt acest adevăr”. Pentru noi aceste constatări ale ep. Ruch pot fi motiv de folositoare meditație. Și de indemn la faptă.

Greutățile sunt mari. Vor putea fi totuși blruite. Pe rând. Dar să începem! Cam așa cum a propus Dna Vlcaș, în conferința ținută la congresul Agrului dela Carei:

Să se fixeze o *Duminecă a presei*, pentru propagandă și colecte. Fiecare credincios să contribuie cu 2 lei anual. Preoții să cotribue cu 100 lei, iar intelectuali benevol, etc. La urmă făcând un calcul aproximativ, suma se ridică la impunătoarea cifră de 12 milioane în nu mai mult de 3 ani. E o propunere ce n'ar trebui să rămână numai pe hârtie. Chiar și dacă nu s'ar putea realiza întocmai.

Cât despre cei ce cred că nu-i momentul încă, au și ei argumente foarte reale. Mai ales cunoscute fiind indolența și indiferentismul pentru tot ce-i publicație creștină. Putem deci să nu ne facem iluzii. Fiindcă se poate da ca sigur că ziua presei nu va fi mai rodnică decât ziua misionară. Iar contribuțiile credincioșilor — dacă vor fi, ca de obicei, pregătii, — vor fi sume bagatele. Cât despre intelectuali, aceștia-s mai puțin din cei ce simt cu Biserică. Dacă i-am întreba căși au abonată „Unirea” sau „Farul nou”? Dacă se poate conta pe 10000 de abonați, pentru o apariție demnă? — am afla câte întrebări, atâtea decepții. Am pus întrebările pentru că sprîljinul actualelor organe de presă e un indicu grăitor pentru interesul de mâine. Deci au și contrarii dreptate. De aceea mă tem că inițiativa aceasta va rămânea și ea o himeră. Frumoasă, dar tot numai himeră. Deci să nu fim creduli. Asta însă nu însemnează să nu activăm. Dimpotrivă. Să se fixeze *Dumineca presei*; să se înceapă propaganda, chiar dacă rezultatele ar fi modeste. Tot mai bine ceva decât nimic.

La urma urmei ziarul tot va trebui în-

tele Sinai și de drumul Damascului, atribuind și unele și altele unor halucinații și iluzii. Nu pot primi nici afirmația p. S. Radu, că Maglavitul ar fi „o revelație divină în plinul înțeles al noțiunii, cu scop educativ, așa cum se amintec atâtea, în deosebi în istoria sacră a V. T.“

Iată câteva considerațiuni, cari ne fac să nu putem primi afirmația p. S. Radu:

1. Dumnezeu se poate arăta și se poate manifesta înaintea oamenilor. S'a arătat Dumnezeu lui Moise, care a fost și el cioban și găngav, ca și Petrache Lupu. Dar numai la atâta se reduce asemănarea între Moise și Petrache Lupu. Incolo e deosebire mare în ce privește învățătura, atitudinea, viața, spiritul de organizare și puterea de a face minuni.

2. Dumnezeu poate face minuni, sau de-a dreptul, sau prin aleșii Săi, și aceasta o face pentru întărirea unei învățături, pentru adevărarea unei revelații. La Lourdes s'a făcut pentru întărirea învățăturii despre zămislirea fără prihană a Preacuratei Fecioare Maria, învățatură, pe care o admite și cultul Bisericii orientale (9 Dec.) și pe care o deflinsese Papa Pius IX cu vreo câțiva ani înainte de apariția dela Lourdes.

3. Țara noastră în 1935 a fost invadată de o mulțime de apariții cerești: „Trăim într-o eră, când pe drept cuvânt am putea spune că Dumnezeu din cauze necunoscute a îndrăgît pământului... Așa se explică apariția neîncetată prin diferite colțuri de țară a „moșului” și a „Măicii Domnului” („Naționalul nou” Nr. 463 din 23 Noembrie).

4. Când s'a lăsat vorba de Maglavit, episcopul eparhial a cerut să fie oprite pelerinajele. „Universul” a luat o atitudine hetărit potrivnică. Episcopul, văzând valul, a bătut în retragere. Tot așa „Universul”, văzând cum crește din cauza „Maglavitului” tirajul „Curentului” și al său scade, a trimis cu de grabă pe d. Lungulescu la Maglavit, a luat poziție pentru Maglavit și „Ilustrația română”, o anexă ilustrată a „Universului”, a făcut la fel, ca să nu-i treacă cetitorii la „Realitatea ilustrată”.

5. Ziare ca „Naționalul nou”, „Zorile” și

„Neamul românesc” au combătut cultul Maglavitului.

6. Bărbați de seamă, și în fruntea lor d. Nicolae Iorga, au scris contra superstiției, pe pe care a născut-o Maglavitul.

7. S. Sinod al Bisericii ortodoxe ocupându-se cu Meglavitul a ales o comisie, care să se ocupe cu acest fenomen și a dat un comunicat în două ediții. „Curentul” din 15 Oct. 1935 No. 2765, a constatat, că ce se spunea în ediția de seară, s'a modificat în cea de dimineața și cerea Sanctității Sale Patriarhului să precizeze, care-i comunicatul autentic al S. Sinod, cel în care se vorbea de minuni, sau cel care vorbea de simple fapte dela Maglavit.

8. Chiar și preoții ortodocși au tras la îndoială adevărătatea apariției „moșului”, dupăcum citeam în „Gazeta Transilvaniei”.

9. Nu ni-s'a arătat nici o minune deplină, cum sunt minunile din Vechiul și Noul Testament și cum sunt minunile dela Lourdes. Am citit cazurile descrise de d. Dr. Stăniloale în „Telegraf”, cari nu ne arată nici o minune deplină. Vom vedea, cum va prezenta Dsa Maglavitul în numărul din Ianuarie al „Gândirii” și poate vom reveni atunci asupra fenomenului.

10. Un fruntaș ortodox, în prezența a doi deputați ai adunării eparhiale dela Sibiu, a declarat, că a venit desiluzionat și scârbit dela Maglavit. Spunea, că se face o reclamă nemeritată. Nu amintesc partea referitoare la negustoria, ce se face acolo. Ci numai că atitudinea lui Petrache în decursul rugăciunilor și a cântărilor sfinte, precum și purtarea lui față de membrii clerului, nu îndreptățesc de loc credința în chelmaria lui divină.

Și acum după ce am arătat aceste considerațiuni, care-i părerea noastră, a preoților uniți?

Socotim Maglavitul ca o afasere internă a Bisericii române ortodoxe. Biserica ortodoxă în 1905 a fost amenințată destul de serios de un trimis al Domnului, de p. Trifa. Abia scăpată de această primejdie, au început multele apariții divine, dintre cari Maglavitul s'a menținut până acum. Fi-va și acesta o nouă

primejdie? Viitorul ne va arăta. Noi răspundem p. S. Radu și „Telegrafului” cu cuvintele lui Gamaliel: „de va fi din oameni sfatul acesta, sau lucrul acesta, se va risipi; iară de este dela Dumnezeu nu-l veți putea risipi; ca nu cumva să vă aflați și împotriva lui Dumnezeu” (Fapte 5. 38—39). Așadar așteptăm! Un răspuns mai clar și mai franc nu putem da.

Sub flamura Mariel. Reuniunea Femellor Române unite din Cluj a avut mângăierea, în seara zilei de 9 Dec. c., să constate încă odată că în cadrele acelei reuniuni se lucrează conștient și consecvent. Și, cu prilejul acestei adunări generale extraordinare, s'a luat hotărârea ca pe viitor să meargă pe acelaș drum al binelui cu nou avânt și potențată intensitate. Căci numai aceasta se poate deduce din hotărârile pilduitoare:

1. Membrele Reuniunii să participe lunar la binecuvântările euharistice. 2. În prima Duminică a fiecărei luni toate membrele Reuniunii să se cuminece. 3. Să asiste în corpore la devoțiunile din catedrală de sărbătorile Măicii Sfinte. 4. Propaganda pentru întărirea căminului din cartierul Iris să se întefiască.

Mai notăm că în acest post de Crăciun numita Reuniune a aranjat o serie de conferințe religioase pe care a început-o p. A. Tăutu, canonic orădan. I-a urmat p. Ioan Suciu dela Blaj cu conferința despre Sf. Ioan Bosco, cu proiecțiuni (apostolie îndeplinită de p. Suciu și la Reghin, în 27 Oct. c., de ziua copilului, și tot grație unui aranjament al Reuniunii Femellor, care a împărțit cu acea ocazie tuturor copiilor prezenți la serbare, cărți și icoane în preț de 234 Lei). Deunăzi p. I. Agârbiceanu a dezvoltat, în fața unui public numeros, a treia conferință din serie. — Ad majora!

Chiar asta-i lipsia Blajului! Citim în gazete că organizațiile partidului liberal din județele Turda și Târnava-Mică au comemorat, în 8 Decembrie, la Blaj, pe Ion I. C. Brătianu. Lucru bun și frumos, fără îndoială. Și ca să fie și mai frumos: s'a decis a se ridica un monument marelui dispărut, semnându-se pe

regulele, mai cu seamă dacă erau disproporții între ei, atât ca etate, cât și ca fire și temperament. Astfel, viața regulată, în mod natural a început să scadă. Și asta nu s'a întâmplat numai în mănăstirea românească dela Blaj, ci și în alte mănăstiri de ale Basiliianilor din fosta Austro-Ungarie, ca d. e. dela Muncaci, Maria Pocs, Ungvár, Bixad, etc.

Papa Leon XIII, ne vrând să lase pe Basiliiani să degenereze sau să dispară, la 1882, prin bulla „Singularae praesidium” dela 12 Mai, a dispus o radicală reformă, acomodând regulele vremilor în cari trăim. Reforma aceasta o primiră mai întâi Rutenii din Galizia, și cu deosebire din mănăstirea Dobromil (Polonia), apoi o primiră și alte mănăstiri rutene. Meritul acestei reforme revine părinților din Societatea lui Isus.

După război, câțiva călugări români, oameni de inimă, aflați prin alte mănăstiri Basiliiane, se întruniră în mănăstirea Bixad, care înainte aparținea provinciei rutene a Muncaciului, dar de astădată a fost cedată definitiv Românilor, și astfel Ordinul sfântului Vasile începu să trăiască din nou între români și în biserica română unită, după regulele noul, nu la Blaj ci la Bixad, în partea cea mai de Nord a țării.

La 1925 erau la Bixad patru călugări, adică trei ieromonahi și un monah. Acum sunt 40, între cari 9 preoți, 5 clerici la studii teo-

logice și filosofice în străinătate, apoi monahi cu voturi și novici.

Părinții și frații cari au făcut până acum voturile solemne, le-au făcut prin mănăstirile de prin Polonia sau Ceho-Slovacla. În anul acesta însă, după atâta amar de vreme, Duminică în 24 Noembrie și 1 Decembrie c.¹⁾ s'au făcut voturi solemne în provincia românească a Ordului Sfântului Vasile. Și anume: trei monahi în mănăstirea dela Moiseiu, iar alții în cea dela Bixad. Sunt următorii: Monahul Arion (Arsenie Cone din Uileac-Sălaj), monahul Dionisie (Dumitru Ispas din Șasa-Geamăna, j. Turda), monahul Damian (Dumitru Gașpar, Copăcel j. Făgăraș). Aceștia la Moiseiu. Iar la Bixad: Monahul Andrei (Alexandru Biriș din Lușard. jud. Someș), monahul Petru (Pantelimon Jeman tot din Lușard) și monahul Partenie, (Pavel Râclanu din Țagul mare, jud. Mureș). Aceștia sunt norocoșii cari au lăsat numele lor scrise în analele Basiliianilor Români, și au depus voturile în mâinile unui

¹⁾ Tot la 1 Decembrie, dar în 1918, în cuprinsul aceleiași mănăstiri a Bixadului, a fost o altă mare bucurie românească: militari, preoți și alți intelectuali români au declarat sărbătorește că și Țara Oașului se topește cu trup cu suflet și alături de cei dela Alba-Iulia, în România Mare, una și nedespărțită. Dintre cei ce au luat parte la acel praznic național din mănăstirea basiliiană a părților acelor de țară, acum era de față numai unul: p. G. Anderco, parohul-protopop din Bixad. (N. R.)

egumen român unit, în provincia românească a marelui familii Basiliiane.

— La această slujbă nespuse de mișcătoare a asistat atâta lume, cât n'o mai cuprindea biserica. Mulțime mare a trebuit s'asculte sf. liturghie slujită de p. egumen Atanasie Maxim și cuvântul ocazional rostit de p. ieromonah Augustin Pop. Impresia rândueii chipului celui mare a fost covârșitoare. Multă lume din satele vecine a rămas și la vecernie, cu care ocazie a predicat p. Dumitru Neda dela Blaj, adus aci pentru acest prilej de vechi și adânci sentimente de pietate ce are față de ordinul legislatorului monahismului oriental.

La Bixad, pe lângă aceste profesuni solemne au mai depus voturile simple, tot în aceeași zi: Nicolae Dumitru din Ugruș jud. Cluj (monahul Nichifor) și Simion Stanciu din Aștileu mare, jud. Cluj (monahul Sebastian); iar vesmântul și numele călugăresc i-au primit Vasile Man din Rădești jud. Alba, (Fratele Visarion) și Iosif Covalschi din Cernăuși, Bucovina (fratele Iosafat).

Bunul Dumnezeu să binecuvinte aceste începuturi de regerare, și să verse darul său asupra smeriților călugări, ca să fie și pentru prezent și viitor, în România mare și liberă, ceea ce au fost înaintașii lor pentru biserică și neam în trecutul trist și încătușat.

Nic. Agârbiceanu

loc, de către cele două județe și de către fruntașii prezenți, suma de 400.000 Lei. Sumă impunătoare pentru aceste vremuri de mizerie generală și mai ales pentru sărăcia județelor pomenite.

Până aici toate bune și frumoase. S'a mai hotărât însă ceva cu totul neașteptat. Și anume: *statula să fie ridicată la Blaj*, la intersecția străzilor Regele Ferdinand și Regina Maria. — Aici trebuie să ne oprim o clipă și să chibzuim. De sigur Ion I. C. Brătianu merită nu una, ci multe statui, resfirate în toate părțile țării. Nici o îndoielă privitor la bunele intențiuni ale acelor cari au voit să-l hărăzească Blajului un chip în bronz al marelui român.

Totuși... totuși. Cade peste noi prea fără de veste această dragoste monumentală. — N-o fi prea mare cinste pentru Blaj ca, în toată România-Mare, el să aibă cel dintâi monument al lui I. C. Brătianu? Cel dintâi! — Ce va zice oare bșetul mucenic Inochentie Micu, care doarme pe pământ strein și în Blajul pe care el l-a întemeiat și l-a dat neamului românesc n-are nici măcar o placă comemorativă? Și postelnicul Petru Pavel Aaron, cu cellalți mari vlădici și Părinți ai neamului românesc, peste oasele cărora s'a prăbușit bisericuța din curtea mitropolitană, cum se va prăbuși azi-măine și noua biserică părăsită, care se plănuse loc de odihnă pentru ei? Toate acestea: „din lipsa de fonduri!”

Ca să nu mai pomenim de atâtea alte mizerii și nevoi în cari înoată Blajul, și pe cari I. C. Brătianu n'a venit, după unire, să le vadă și să le vindece. — Trecem însă peste ele. În speranța că se vor îndrepta toate. Atunci apoi, dar numai atunci, va putea fi vorba de alte bronzuri și monumente.

Știri mărunte

Misiuni populare la Benic. În zilele de 5—8 Decembrie c. Benic-ul pâr. *Amos Frâncu* a avut parte de bogata primenire sufletească a sfintelor misiuni populare. Vestitor al cuvântului a fost pâr. *Dumitru Neda*, redactorul nostru. Biserica mereu tixită de ascultători, chiar și Sâmbătă în zi de lucru. S'au apropiat de Ss. Taine la 500 credincioși. La ascultarea mărturisirilor, pe lângă misionar și preotul local, au dat ajutor frații preoți: Oțoiu din Cetea, Nestor din Galda de sus; neohirotonitul I. Ciora (din eparhia Clujului) și îndeosebi pâr. Nicolae Crețu din Galda de jos.

Aradul și Hotinul își au episcopii. Congresul Național Bisericesc ortodox întrunit la București a ales săptămâna aceasta doi episcopi. Și anume la *Arad* pe arhiepiscopul *Andrei Magier* din Oradea cu 129 voturi din 153, iar la *Hotin* pe arhiepiscopul *Tit Simeadrea* de pe lângă patriarhie, cu 93 voturi din 153. Ambii aleși au mulțumit în cuvinte alese congresului elector. Ca pregătire teologică, amândoi noii ierarhi au făcut studii superioare: întâiul la Cernăuți, iar pâr. Simeadrea la facultatea calvină din Montpellier.

Ajutorul frașilor din vecini. Parohia noastră din *Broștenii* pâr. Ioniță Cufudeanu având lipsă arzătoare din ajutoare bănești pentru biserică, s'a îndreptat, prin preotul și curatorul său Militon Neamțu, la frații din satele învecinate. Și s'a dovedit că bun și fericit a fost gândul acesta. Pentru că la colecta Broștenilor s'a răspuns cu adevărată dragoste frățescă. Dela cei din Roșia de Secaș s'au primit 1595 Lei; dela Tău 585 Lei; dela Ohaba 555 Lei; dela Secășel 335 Lei; dela Cenade 775 Lei; dela Lupu 860 Lei; dela Bogatul Român 765 Lei. Total: 5470 Lei, — o sumă respectabilă pentru

vremile de acum. Și pentru care biserica ajutorată nu poate decât să fie cu cele mai sincere sentimente de mulțumită.

Spre pământul nașterii sale. Rămășițele pământești ale *P. Damian Devenster*, apostolul leproșilor din Molokai (Hawai) se odihnesc din 1889 în acele părți depărtate de Belgia nașterii sale. Autoritățile navale din Washington au hotărât însă deunăzi, ca un suprem omagiu memoriei celui ce »singur și-a închis ieșirea propriului său mormânt«, să pună la dispoziție o corabie de războiu care să readucă în patria natală pe robul de bunăvoie a leproșilor din ostrovul numit. — De notat că în casele părințești ale *P. Damian* azi e un mic noviciat cu 43 tineri ce se pregătesc să lupte în războaiele Spiritului și ale Bisericii. E plănită, apoi, și introducerea cauzei blaticării acelu adevărat apostol și inger în trup.

Locale. Dumineca viitoare, cea dinaintea Nașterii Domnului, va *predica* în catedrală pâr. *Iuliu Maior*, dir. Școalei Comerciale Superioare de băeți.

— Dumineca trecută pâr. *Dr. Titu Malainu*, prof. de teologie din Cluj, a *conferențiat* în sala de gimn. a liceului de băeți asupra temei: Mitul rasist și adevărul Crucii. Asta în seria conferențelor religioase aranjate de Reuniunea Femeilor Române Unite din loc pentru postul Crăciunului. Numerosul auditoriu a aplaudat călduros luminoasa cuvântare a profesorului clujan.

Carnete cu reducere pe C. F. R. O adresă mai nouă ministerială a încunoștințat pe eparhioșii noștri că Direcția Generală C. F. R. a aprobat și pentru preoții deficienți, văduve și orfanii de preot cari n'au ajuns vârsta de 21 de ani, precum și pentru cantorii noștri, eliberarea de carnete de identitate în scopul reducerii cu 50% la călătoriile pe oricare din liniile noastre ferate. Cererile sunt a se adresa *Inspecției de Mișcare regională C. F. R.—Brașov*, și a se timbra fiecare a parte, cu 8+1 Lei (timbru fiscal și de aviație). Se vor trimite apoi, prin protopopiate, Ven. Ordinariate. La fiecare cerere se va alătura câte o fotografie 6/9 cm. semnată în față și dos, și câte o chitanță dela oricare casă C. F. R. de plata taxei reglementare (20 Lei cl. III; 25 Lei cl. II; 30 Lei cl. I) — De notat că pentru cantori s'a aprobat câte un carnet de fiecare parohie.

Agru la Berghin. Anul acesta comitetul cercului agrist Straja și-a ținut în *Berghin* la 1 Dec. c. ședința reglementară. La sf. liturghie slujită de pâr. German a cântat, după Bena, pe 4 voci, corul Societății corale din Straja. La *ședința* comitetului ce a urmat sf. liturghii s'a făcut programul de muncă în parohiile aparținătoare acestui cerc agrist. După masă Soc. Corală, sub conducerea d. N. Gligor, abs. de teol., a dat un *concert* bine reușit, cu program bogat și bine ales. În cadrele concertului pâr. German a rostit o binechibzuită cuvântare-conferință despre porunca 3. dumnezeiască. — Sala arhiplină și lumea nespuse de mulțumită.

Căutând sufletele negrilor. În primăvara acestui an doi catiheti catolici din Gany (statul Indiana al Americii de Nord) au început o acțiune de câștigare a populației negre din localitate. Catihetul Bernetta Quiunque și un tovarăș al său au mers din casă în casă și au chemat la cateheze copiii negrilor. La început au venit patru. În scurtă vreme numărul lor a crescut la o sută zece. Și după copii s'au dorit și părinții la »Școala Bisericii«, cum ziceau ei, mari și mici. Peste vară s'au deschis cursuri religioase de trei săptămâni. După câteva zile sala ocupată s'a dovedit neîncăpătoare, și a trebuit să mai fie deschisă una. — Acum se pregătesc din greu toți ascultătorii acelor cursuri pentru primirea tainei sf. botez.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Studenți în surghiun. Agenția »*Ofinore*« aduce mai nou o seamă de precizări privitor la felul cum e tratată studențimea nebolșevizată în Sovietia. Precizările din chestie le dă cunoscutul inginer *Solonievic*, evadat de curând din lagărul de deținuți din ostrovul Solovietzki. Acest inginer povestește că numai în acele părți ale Țării și morții sunt deținuți și »tratați în consecință« cel puțin zece mii studenți acuzați de sentimente nebolșevice. Și după cât a aflat el dela studenți, asta e numai o parte infimă, pentru că cei mai mulți au fost osândiți sumar și executați.

De rămânea ciubotar... Luna trecută un reprezentant al agenției »*Tass*« a cercetat pe mama lui *Stalin* în Tifli, unde-și are casa ei curată și modest mobilată. Tot modestă este și îmbrăcămintea bătrânei *Ecaterina Gheorghievna Glogashvili*, mama de 75 ani a dictatorului de azi al Sovietei. Trăiește singură, pentru că *Sose* al ei dă porunci din Kremlin. Și-l amintește bine de pe când îl dase la școală. Învăța bine. Dar tatălui său nu-i ardea de carte: el doria să facă și din feciorul său ciubotar, cum era el. O vreme n'a avut încotro; a făcut pe ucenicul în lucrătoria tatălui său. Dar mamă-sa, după moartea mamei Visarion, l-a dat din nou la școală... L'a făcut *seminarist ortodox*... Și se întreabă dânsa; și se întreabă și altă lume: Nu era mai bine de rămânea ciubotar?..

Constituire. Asociația Studenților Români Uniți (*Astru*) din București, întrunită la 1 Dec. c. în adunare generală, și-a ales următorul *comitet*: Președinte: Eugeniu Potoran; vicepreș.: Gavril Cipăianu; secretar general: Liviu Mărgineanu; cassier: C. D. Simonetti; secretari de ședință: Silvia Vlad și Teodor Radu; bibliotecară: Viorica Aldea; controlor: Ion Gavrilă; membri în comitet: D. Pop și S. Branea. La secția artistico-literară și de presă: preș. Liviu Mărgineanu; membri: Marta Lupu, Fel. Brînzeu și Cor. Gheție. La secția social-caritativă și de ajutoare: președ. I. Vlad; membri: Silvia Vlad și Tiberiu Pinteș. — Mult spor la muncă!

Mulțumită publică. Voind să terminăm renovarea bisericii noastre din *Moardăș*, am recurs la mila altora, resursele noastre fiind neîndeștătoare. La apelul nostru au răspuns următoarele inimi bune, cu sumele din parantezele de lângă nume: Nic. Beleanu—București (3000); C. Mihăescu (2500); V. Serdici, deputat (1000); T. Stoica—Rupea (500); Il. Banciu, notar (500); I. Schuller—Mediaș (500); Gh. Părvu—București (500); I. Beleanu—Cincul (500); I. David, inv. (250); I. Munteanu, notar (200); I. M. Leon—București (200); A. Muscă inv. (100) și I. Brot—Moardăș (100). Cu totul: 9850 Lei. Pentru care poporul credincios și curatoratul gr.-cat. din Moardăș aduc și pe această cale viile lor mulțumite. — *Grigore Hampu*, preot; *Aron Munteanu*, curator primar.

TURNATORIE DE CLOPOTE

FRITZ KAUNTZ

fost

SCHIEB & KAUNTZ
Sibiu — Str. Morilor 2

Livrează clopote de biserică pe garanție de ani îndelungați, turnate din material de prima calitate ca înainte de războiu, eșuate în mod artistic. Experiență îndelungată, de ani de zile, asigură o muncă ireproșabilă și un sunet armonios.

Cereți oferte speciale!

Pe scrisori rog a se indica adresa precisă